

עובדות והנהגות המאבק בציונות לבית בריסק רט

והסביר להם, ש"ההסתדרות" קנתה עתה את כל הקרקעות הסמוכות לקרקע שקנתה הישיבה, ומתעתדת היא להקים שם שכונה של "ההסתדרות"... ועל כן איננו יודע אם זהו המקום המתאים והראוי להקמת הישיבה.

לאחר ששמעו את הנ"ל, החליט האבא זצ"ל לנסוע לשאול לדעתו של מרן הגרייז זצ"ל בענין. כאשר אמר את כל השתלשלות הדברים למרן הגרייז זצ"ל, נענה מרן ואמר, "וכי הבעיה היא השכונה של ההסתדרות"?... "והרי הבעיה היא השכונה של המזרחי שנמצאת בקרבת מקום... שהרי מין במינו מחריב, ומין בשאינו מינו אינו מחריב"... [יעוין גמ' זבחים ג' ע"א]

והיתה תשובתו זו של מרן הגרייז זצ"ל לפלא, שכן החשיב את סכנת אנשי המזרחי בגדר של "מין במינו"...

גזרה עבירה דבטלא

נביא בזה דברים שהשמיע הגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א, חבר הבד"ץ של העדה החרדית, בדרשה באסיפת "קרן ההצלה" שהתקיימה בעת ביקורו של כ"ק האדמו"ר מסאטמר שליט"א בארץ ישראל, בחודש תמוז תשנ"ד, ונדפסו בגליון "העדה" בעת ההיא, וז"ל:

בחודשים שלפני הקמת המדינה, היה הגרייז מודאג מאוד מהעובדה שהכופרים ישלטו בארץ ישראל, והוא שלח שלוחים רבנים – ואני ראיתי אותם בעת ההיא – שיעשו ככל שביכולתם שלא תקום המדינה.

לאחר שקמה המדינה, שמע ה"חזון איש" שכאילו הגרייז חולה, ושלח ה"חזון איש" לומר לו, שהוא לא צריך לפחד מהמדינה, כי כלל יש בידינו ש"גזירה עבירה דבטלה", והמדינה לא תחזיק מעמד הרבה זמן...

אולם הגרייז זצ"ל אמר ששיבו ל"חזון איש", "אמת הוא כי גזירה עבירה דבטלה, אמנם מתי הדברים אמורים, כשהציבור היה חושב את המדינה לגזירה רעה, אך חוששני שהציבור חושב שזה כלל לא גזירה, ויהודים חרדים ישתתפו עימם בהנהגת מדינתם..."

ולא זו בלבד, רק חוששני שהרשעים יינקו מהקדושה שלנו, מהישיבות והתלמודי תורה, ואז זו גזירה מרה עבורנו, לכו ואמרו לחזון איש כי אני חושש שהגזירה הזאת תישאר עד ביאת משיח צדקנו"...